

GEWONE ZITTING 2021-2022

24 JANUARI 2022

BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**tot steun aan de invoering van een
coronataks op multimiljonairs op federaal
niveau.**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Financiën en de Algemene Zaken

door de heer Emmanuel DE BOCK (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : Mevr. Nadia El Yousfi, de heren Marc-Jean Ghyssele, Rachid Madrane, mevr. Marie Lecocq, de heer John Pitseys, mevr. Latifa Aït Baala, mevr. Alexia Bertrand, de heer Petya Obolensky, de heer Christophe De Beukelaer, de heer Juan Benjumea Moreno, mevr. Cielte Van Achter, de heer Guy Van Hengel.

Plaatsvervangers : Mevr. Céline Fremault, mevr. Joëlle Maison, mevr. Viviane Teitelbaum.

Andere leden : De heren Fouad Ahidar, Geoffroy Coomans de Brachène, mevr. Bianca Debaets, mevr. Françoise De Smedt, de heer Ahmed Mouhssin, mevr. Marie Nagy, de heer. Tristan Roberti.

Zie :

Stuk van het Parlement :

A-201/1 – 2019/2020 : Voorstel van resolutie

SESSION ORDINAIRE 2021-2022

24 JANVIER 2022

PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE

PROPOSITION DE RÉOLUTION

**pour le soutien à la mise en place d'une taxe
corona sur les multimillionnaires au niveau
fédéral.**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Finances et des Affaires générales

par M. Emmanuel DE BOCK (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : Mme Nadia El Yousfi, MM. Marc-Jean Ghyssele, Rachid Madrane, Mme Marie Lecocq, M. John Pitseys, Mmes Latifa Aït Baala, Alexia Bertrand, M. Petya Obolensky, M. Christophe De Beukelaer, M. Juan Benjumea Moreno, Mme Cielte Van Achter, M. Guy Van Hengel

Membres suppléants : Mmes Céline Fremault, Joëlle Maison, Viviane Teitelbaum.

Autres membres : MM. Fouad Ahidar, Geoffroy Coomans de Brachène, Mmes Bianca Debaets, Françoise De Smedt, M. Ahmed Mouhssin, Mme Marie Nagy, M. Tristan Roberti.

Voir :

Document du Parlement :

A-201/1 – 2019/2020 : Proposition de résolution

I. Inleidende uiteenzetting van de heer Petya Obolensky, mede-indiener van het voorstel van resolutie

De heer Petya Obolensky betreurt allereerst dat het zo lang geduurd heeft voordat het voorstel door de commissie wordt besproken, meer dan anderhalf jaar na de indiening, aangezien het voorstel werd ingediend om een noodsituatie aan te pakken.

De voorzitter wijst erop dat de vertraging bij de behandeling van de voorstellen door de commissie te wijten is aan het grote aantal ingediende documenten en niet het gevolg is van enige politieke (on)wil of organisatorisch probleem.

De heer Petya Obolensky is echter van oordeel dat de tekst actueler is dan ooit.

De gezondheids crisis door het coronavirus gaat gepaard met een economische en sociale crisis zonder weerga. Tijdens de eerste lockdown, toen het voorstel werd ingediend, werden meer dan een miljoen werknemers in België op technische werkloosheid gezet. Ze hebben slechts 70 % van hun loon gekregen: berekend op een plafond van 2.750 euro bruto met een premie van 5 euro per dag, heeft de gemiddelde werknemer daardoor tot 500 euro inkomsten per maand verloren. In een aantal sectoren hadden de werknemers daar zelfs geen recht op. Andere werknemers hebben gewoonweg hun onzeker baan verloren. Ook de kleine zelfstandigen zijn hard getroffen door de crisis.

Sindsdien zijn we deze pandemie nog niet te boven en zijn we waarschijnlijk nog niet begonnen de dramatische gevolgen van de crisis voor de werknemers en de hele bevolking te overzien.

In tijden van crisis zijn vraagstukken van verdeling en herverdeling uiterst acuut. Enerzijds staat het inkomen van honderdduizenden gezinnen op het spel. Anderzijds zijn massa's kapitaal in handen van een handvol multimiljonairs. Het laatste jaarverslag van de internationaal erkende organisatie Oxfam laat een huiveringwekkende evolutie zien: de toename van de rijkdom van de rijkste mensen is de hoogste die ooit in de geschiedenis van de mensheid werd opgetekend. Aan de andere kant heeft 99% van de wereldbevolking zijn inkomen zien dalen ten gevolge van de pandemie. Zoals Victor Hugo zei: uit de hel van de armen komt het paradijs van de rijken. Dat zit in het DNA van ons huidige kapitalistisch economisch systeem. Niets is belangrijker dan de dividenden van de grote aandeelhouders, en dat ten koste van de werknemers.

In het jaarverslag van Oxfam kan men vaststellen dat de rijkdom van de miljardairs grafisch niet kan worden weergegeven. Hun vermogen is tijdens de 19 maanden van de pandemie meer toegenomen dan in het hele vorige decennium, terwijl 160 miljoen mensen in armoede zijn verzeild. Volgens het jaarverslag van Oxfam zouden de tien

I. Exposé introductif M. Petya Obolensky, co-auteur de la proposition de résolution

M. Petya Obolensky regrette tout d'abord que ce texte ait mis tant de temps, plus d'un an et demi après son dépôt, avant d'être discuté en commission, étant donné que ce texte répondait à une situation d'urgence.

Le président fait observer que le délai de traitement des propositions en commission est tributaire de l'inflation de documents déposés, et ne résulte pas d'une quelconque volonté politique ni d'un problème organisationnel.

M. Petya Obolensky estime néanmoins que ce texte reste plus que jamais d'actualité.

La crise sanitaire du coronavirus s'accompagne d'une crise économique et sociale sans précédent. Au cours du premier confinement, à la date où ce texte a été déposé, plus d'un million de travailleurs en Belgique s'étaient retrouvés en chômage technique. Durant cette période, les travailleurs n'ont perçu que 70% de leur rémunération : calculé sur un plafond de 2.750 euros brut, assorti d'une prime de 5 euros par jour, le travailleur moyen a donc subi une perte salariale pouvant aller jusqu'à 500 euros par mois. Et encore, dans certains secteurs, les travailleurs n'y ont même pas eu droit. D'autres ont tout simplement perdu leur emploi précaire. Les petits indépendants ont aussi subi cette crise de plein fouet.

Depuis lors, nous ne sommes pas encore sortis de cette pandémie, et nous n'avons sans doute pas encore commencé à percevoir les conséquences dramatiques de cette crise pour les travailleurs et pour l'ensemble de la population.

En temps de crise, les questions de distribution et de redistribution se posent avec énormément d'acuité. D'un côté, le revenu de centaines de milliers de ménages est mis en péril. De l'autre, des masses de capitaux sont détenues par une poignée de multimillionnaires. En effet, si on se réfère au dernier rapport annuel d'Oxfam, organisation reconnue internationalement, l'actualisation fait froid dans le dos : l'augmentation de la fortune des plus riches est la plus forte jamais enregistrée dans l'histoire de l'Homme. D'un autre côté, 99% de la population mondiale a vu ses revenus baisser à cause de la pandémie. Comme disait Victor Hugo : c'est de l'enfer des pauvres qu'est fait le paradis des riches. C'est inscrit dans l'ADN même du système économique capitaliste qui est le nôtre actuellement. Rien n'est plus important que les dividendes des grands actionnaires, et ce au détriment des travailleurs.

Dans le rapport d'Oxfam, on peut voir que la fortune des milliardaires est irréprésentable graphiquement. Elle a plus augmenté pendant les 19 mois de pandémie que pendant toute la dernière décennie, alors que 160 millions de personnes ont basculé dans la misère. Le rapport d'Oxfam nous dit que si demain, les dix hommes les plus riches du monde perdaient

rijkste mannen ter wereld, als ze morgen 99,99% van hun rijkdom zouden verliezen, nog steeds rijker zijn dan 99% van alle mensen. Daarom is deze tekst actueler dan ooit.

Uitzonderlijke omstandigheden vragen om uitzonderlijke maatregelen. Na de Tweede Wereldoorlog werden de overheidsfinanciën rechtgetrokken dankzij onder meer een maatregel die werd ingevoerd bij de wet van 17 oktober 1945 tot invoering van een belasting op kapitaal. De PTB heeft een voorstel van wet tot invoering van een solidaire coronataks op multimiljonairs ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dat jammer genoeg verworpen werd.

Het voorstel van resolutie strekt ertoe de federale regering aan te moedigen een dergelijke belasting in te voeren. Het is belangrijk dat het Brussels Gewest zich uitspreekt voor een dergelijke solidariteitsbelasting. Dat is niet langer enkel een kwestie van fiscale rechtvaardigheid, maar is inmiddels ook een echte economische en sociale noodzaak.

Volgens de volksvertegenwoordiger is er een momentum dat moet worden aangegrepen om een sterk signaal aan de bevolking te geven. Wanneer men de PS of Ecolo op de televisie hoort pleiten voor een belasting op de rijken om te rechtvaardigen dat ze de btw op energie niet willen verlagen van 21 tot 6% en wanneer uit opiniepeilingen blijkt dat meer dan 80% van de bevolking voorstander is van een belasting op miljonairs, zowel in het noorden als het zuiden van het land, lijkt de tijd gunstig om een dergelijke belasting in te voeren.

De spreker leest zijn voorstel van resolutie voor:

“Het Brussels Hoofdstedelijk Parlement,

Overwegende dat de gezondheids crisis door het coronavirus gepaard gaat met een economische en sociale crisis die waarschijnlijk de ergste is sinds de jaren 30;

Overwegende dat er thans veel faillissementen en ontslagen vallen en dat hun aantal de komende maanden snel zal toenemen;

Overwegende dat het noodzakelijk zal zijn om de financiering van de sociale zekerheid en de overheidsdiensten te behouden, met name om de uitgaven op het vlak van werkloosheid en gezondheidszorg te dekken;

Overwegende dat de meerderheid van de bevolking, werknemers en gezinnen lijden onder deze crisis en van hen niet nog meer bijdrage kan worden gevraagd;

Overwegende dat aan de sterkste schouders, te weten de minderheid van de Belgische bevolking die een vermogen van meer dan 3 miljoen euro bezit, moet worden gevraagd om in tijden van crisis solidair te zijn en bij te dragen aan de collectieve inspanning;

Verzoekt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

99,99% de leur fortune, ils seraient toujours plus riches que 99% de l'humanité. C'est pourquoi ce texte est plus que jamais d'actualité.

À circonstances exceptionnelles, mesures exceptionnelles. Au sortir de la Seconde Guerre mondiale, les finances publiques ont été redressées grâce, notamment, à un dispositif instauré par la loi du 17 octobre 1945 établissant un impôt sur le capital. Une proposition de loi instaurant cette taxe corona de solidarité sur les multimillionnaires a été déposée par le PTB devant la Chambre des Représentants, mais a malheureusement été rejetée.

La présente résolution vise à encourager le gouvernement fédéral à mettre en place un tel impôt. Il est important que la Région bruxelloise se positionne en faveur d'une telle taxe de solidarité. Ce n'est plus seulement une question de justice fiscale, mais c'est devenu une réelle nécessité économique et sociale.

Le député estime qu'il y a un momentum à saisir pour envoyer un signal fort à la population. Lorsque l'on entend le PS ou Ecolo sur les plateaux de télévision plaider pour une taxation des riches pour justifier leur refus de diminuer la TVA de 21 à 6% sur l'énergie, et que, dans les sondages, plus de 80% de la population soutient une taxe sur les millionnaires, que ce soit au nord ou au sud du pays, le moment d'instaurer une telle taxation semble favorable.

L'orateur développe sa proposition de résolution, rédigée comme suit :

« Le Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Considérant que la crise sanitaire du coronavirus s'accompagne d'une crise économique et sociale probablement la plus grave depuis les années 30 ;

Considérant que de nombreuses faillites et de nombreux licenciements sont en cours et que leur nombre va s'accroître rapidement dans les mois à venir ;

Considérant qu'il sera nécessaire de maintenir le financement de la sécurité sociale et des services publics, notamment pour faire face aux dépenses en matière de chômage et de soins de santé ;

Considérant que la majorité de la population, des travailleurs et des ménages souffrent de cette crise et qu'on ne peut leur demander de contribuer davantage ;

Considérant qu'il convient de demander aux épaules les plus larges, à savoir la minorité de la population belge qui possède un patrimoine de plus de 3 millions d'euros, d'être solidaire et de contribuer à l'effort collectif en temps de crise ;

Demande au Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale:

- bij de federale Regering te pleiten voor de invoering van een eenmalige bijdrage van 5% op de bedragen die de vermogens van 3 miljoen euro overschrijden (rekening houdend met een aantal vrijstellingen betreffende de hoofdverblijfplaats of de hoofdberoepsactiviteit);
- deze resolutie aan de federale Regering te bezorgen.”

II. Algemene bespreking

Mevrouw Latifa Aït Baala wijst erop dat het voorstel verwijst naar een debat dat al op federaal niveau op gang werd gebracht, met name door de hoorzitting met professor Piketty in maart jongstleden. Daarom dient men de indieners van het voorstel te verwijzen naar de verschillende gedachtewisselingen die al over het onderwerp hebben plaatsgehad en waaruit blijkt dat het voorstel van de PTB enkel op de politieke steun van zijn eigen leden kan rekenen.

Wat in de eerste plaats de vorm betreft, heeft het dan ook geen zin om het Brussels Parlement te vragen om het voorstel op federaal niveau te bepleiten, gelet op de besprekingen die al werden gevoerd.

Wat de inhoud betreft, blijft de MR-fractie ervan overtuigd dat er vooruitgang moet worden geboekt op het gebied van de fiscaliteit, opdat ze eerlijker, billijker en duidelijker wordt. We moeten ons zonder taboes afvragen welke soort fiscaal stelsel we willen.

De MR-fractie is er daarentegen van overtuigd dat in ons land de belastingdruk op arbeid en bijgevolg op de middenklassen in het algemeen moet worden verlaagd.

De door de PTB-fractie voorgestelde coronataks is een mooie slogan die het goed doet op de sociale netwerken. Het voorbeeld van de hoogste Franse belastingstijf van 75% op de hoogste inkomens heeft echter niet gewerkt. Frankrijk is evenmin geslaagd op het gebied van de vermogensbelasting.

Is het niet belangrijker dat de overheden hun middelen goed beheren? Een eerlijkere fiscaliteit betekent ook dat de belastingbetaler erop kan rekenen dat zijn geld goed besteed wordt. Daaraan kan men soms twijfelen.

Wat het besproken voorstel van resolutie betreft, klopt het dat in het verleden al uitzonderlijke heffingen werden ingevoerd, vooral vlak na de Tweede Wereldoorlog. Wij verkeren echter niet in dezelfde omstandigheden en het lijkt niet zinvol om een nieuwe "noodbelasting" in het leven te roepen, die in allerijl moet worden ingevoerd en waarover geen allesomvattende reflectie werd gehouden.

De federale regering werkt aan een algemene belastinghervorming die alle Brusselse parlementsleden tussen nu en 2024 aandachtig zullen volgen. Het voorstel maakt bijgevolg geen deel uit van een algemene reflectie over

- de plaider auprès du Gouvernement fédéral pour la mise en place d'une contribution unique de 5% sur les montants excédant les patrimoines de plus de 3 millions d'euros (en tenant compte de certaines exonérations ayant trait à la résidence principale ou l'activité professionnelle principale) ;
- de transmettre la présente résolution au Gouvernement fédéral. »

II. Discussion générale

Mme Latifa Aït Baala signale que cette proposition fait référence à un débat qui a déjà été entamé au niveau fédéral, notamment au travers de l'audition du professeur Piketty en mars dernier. C'est pourquoi il convient de renvoyer les auteurs de la proposition aux différents échanges qui ont déjà eu lieu en la matière et qui démontrent que la proposition du PTB rencontre uniquement l'adhésion politique de ses propres membres.

Dès lors, sur la forme d'abord, demander au Parlement bruxellois de plaider cette proposition au niveau fédéral n'a pas de sens compte tenu des échanges qui ont déjà eu lieu.

Sur le fond, le groupe MR reste convaincu qu'il faut avancer sur la fiscalité afin qu'elle soit plus juste, équitable et lisible. Il faut s'interroger sur le système fiscal que nous souhaitons, et cela sans tabou.

Par contre, le groupe MR est convaincu qu'il faut diminuer globalement la fiscalité qui pèse trop lourdement sur le travail et, partant, sur les classes moyennes dans notre pays.

La taxe corona que propose le groupe PTB est un beau slogan duplicable à l'envi sur les réseaux sociaux. Néanmoins, l'exemple de la tranche d'imposition française la plus élevée de 75 % sur les revenus supérieurs n'a pas fonctionné. La France n'a pas réussi non plus dans le domaine de l'impôt sur la fortune.

N'importe-t-il pas plus, pour les pouvoirs publics, de bien gérer leurs moyens? Une fiscalité juste signifie également que le contribuable peut compter sur le fait que son argent soit bien utilisé, ce dont on peut parfois douter.

En ce qui concerne la proposition de résolution en discussion, il est vrai que des prélèvements exceptionnels ont déjà été mis en place dans le passé, en particulier au sortir de la Seconde Guerre mondiale. Nous ne sommes néanmoins pas dans les mêmes circonstances et il n'apparaît pas utile de créer un nouvel impôt « bouche-trou » à mettre en place dans l'urgence et qui ne serait pas réfléchi globalement.

Le gouvernement fédéral travaille à une réforme fiscale globale à laquelle tous les parlementaires bruxellois seront attentifs d'ici 2024. Cette proposition ne s'intègre dès lors pas dans une réflexion globale relative à la fiscalité dans notre

de fiscaliteit in ons land. Daarom zal de MR-fractie tegen het voorstel van resolutie stemmen.

Mevrouw Cielkje Van Achter is het volledig eens met de argumenten van haar collega Latifa Aït Baala en vindt dat het voorstel van resolutie geen enkele zin heeft.

De heer Marc-Jean Ghysseels betreurt dat de PTB-fractie in haar presentatie vergat te vermelden dat de federale regering, gesteund door de leider van de PS-fractie in de Kamer, de heer Ahmed Laaouej, een ontwerp van wet houdende de invoering van een jaarlijkse taks op de effectenrekening heeft aangenomen, de "solidariteitsbijdrage" genoemd. Deze nieuwe belasting is van toepassing op alle effectenrekeningen met een waarde van meer dan een miljoen euro, ongeacht of ze op naam van natuurlijke personen of juridische constructies staan. De PS heeft dus iets bereikt door binnen de federale regering te onderhandelen over de noodzaak om de grote financiële vermogens meer te doen bijdragen: deze tekst is wel degelijk een belasting op een deel van het vermogen. De ontvangsten zullen worden gebruikt voor de financiering van de sector van de gezondheidszorg, die dringend geherfinancierd moet worden.

De PS-fractie zal deze louter anekdotische resolutie van de PTB, die helemaal niet heeft gevraagd om ze vroeger op de agenda van deze commissie te plaatsen, dan ook niet steunen. De tekst is duidelijk achterhaald en strekte ertoe een wetsvoorstel dat op federaal niveau werd aangenomen, te ondersteunen. In de resolutie wordt trouwens verwezen naar datums van al bijna twee jaar geleden.

De heer Juan Benjumea Moreno verwerpt het voorstel van resolutie wegens de laatste drie woorden in het opschrift zelf: "... op federaal niveau". Het is inderdaad op het federaal niveau dat de PTB de problematiek moet aankaarten en dan bij voorkeur op een serieuzere manier dan de manier waarop ze het met dit voorstel van resolutie doet. Deze tekst is korter dan een tweet en zegt niets over hoe de belasting moet worden berekend: hoe bepaalt men dat een vermogen meer dan drie miljoen euro waard is? Deze bespreking is complete tijdverspilling en getuigt van weinig respect voor het parlementaire werk. De spreker vraagt waarom het voorstel ontvankelijk werd geacht.

Mevrouw Marie Lecocq sluit zich aan bij het betoog van haar collega Juan Benjumea Moreno. Dit soort belasting moet immers op het federale niveau worden besproken. Er zou daarentegen veel te zeggen zijn geweest in het kader van de fiscale bevoegdheden van het Brussels Gewest. De spreker vraagt haar collega's van de PTB om veeleer de Europese begrotingsregels of de Brusselse gewestelijke fiscaliteit ter discussie te stellen. Het onderwerp is immers te belangrijk om te worden verknoeid in een bespreking van een voorstel dat niet meer is dan een 'copy-paste' van elementen die al op federaal niveau werden besproken.

De heer Guy Vanhengel sluit zich aan bij de opmerkingen van zijn collega's Juan Benjumea Moreno en Marie Lecocq.

De heer Emmanuel De Bock wijst erop dat de doelstelling

pays. C'est pourquoi le groupe MR votera contre cette proposition de résolution.

Mme Cielkje Van Achter déclare partager entièrement les arguments développés par sa collègue Latifa Aït Baala, estimant que cette proposition de résolution n'a aucun sens.

M. Marc-Jean Ghysseels trouve dommage que dans sa présentation, le groupe PTB ait oublié de signaler que le gouvernement fédéral, soutenu par le chef de groupe PS à la Chambre, M. Ahmed Laaouej, a adopté un projet de loi instaurant une nouvelle taxe annuelle sur les comptes-titres, baptisée « contribution de solidarité ». Cette nouvelle taxe s'applique sur tous les comptes-titres d'une valeur de plus de un million d'euros, qu'ils soient détenus par des particuliers ou par des constructions juridiques. Le PS a donc réussi à faire bouger les lignes en négociant au sein du gouvernement fédéral la nécessité de faire contribuer davantage les grands patrimoines financiers : ce texte est bien un impôt sur la possession d'une partie de la fortune. Les recettes serviront à financer le secteur des soins de santé, qui ont grand besoin d'être refinancés.

Le groupe PS ne soutiendra donc pas cette résolution purement anecdotique du PTB, qui n'a rien fait pour en demander plus tôt la mise à l'agenda de cette commission. Ce texte est manifestement dépassé, et visait à soutenir une proposition de loi qui a sorti ses effets au niveau fédéral. Cette résolution évoque d'ailleurs des dates qui sont dépassées depuis près de deux ans.

M. Juan Benjumea Moreno appuie sa motivation pour rejeter le texte de cette proposition de résolution sur l'intitulé même de celle-ci, dans ses trois derniers mots : « ... au niveau fédéral ». C'est bien au niveau fédéral que le PTB doit aller porter cette problématique, de préférence de manière plus sérieuse que de la manière dont il le fait dans cette proposition de résolution. Ce texte est plus court qu'un tweet, et ne dit rien de la manière dont cet impôt doit être calculé : comment circonscrit-on les patrimoines de plus de trois millions d'euros ? Cette discussion constitue une pure perte de temps, et témoigne de peu de respect pour le travail parlementaire. L'intervenant se demande même pourquoi ce texte a été jugé recevable.

Mme Marie Lecocq s'associe à l'intervention de son collègue Juan Benjumea Moreno. Il appartient en effet au Fédéral de se pencher sur ce genre de taxe. Il y aurait eu par contre beaucoup à dire dans le cadre des compétences fiscales de la Région bruxelloise, et l'intervenant invite ses collègues du PTB à questionner plutôt sur les règles budgétaires européennes, ou sur la fiscalité régionale bruxelloise. Le sujet est en effet trop important pour le galvauder dans la discussion d'un texte qui n'est qu'un copier-coller d'éléments qui ont déjà été discutés au niveau fédéral.

M. Guy Vanhengel s'inscrit dans les propos tenus par ses collègues Juan Benjumea Moreno et Marie Lecocq.

M. Emmanuel De Bock expose que l'objectif poursuivi

van het voorstel achterhaald is, aangezien de teksten waarnaar het verwijst, al werden besproken door de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het voorstel doet denken aan de belasting die de PTB op elke miljonair wilde heffen, namelijk 1 procent per miljoen euro van het vermogen.

De voorstellen van de PTB houden de illusie in stand dat de rijke werknemers, in tegenstelling tot de arme werknemers, niet worden belast. Ons systeem is echter een van de eerlijkste ter wereld wegens zijn evenredigheid, terwijl het tegelijkertijd oneerlijk is wegens de snelle progressiviteit. In andere Europese landen zitten de burgers niet zo snel in hogere belastingschijven. De spreker verzoekt de indieners een progressiever of minder snel progressief belastingstelsel uit te werken, zoals in Frankrijk, waar de vermogensbelasting werd afgeschaft. Voor zestig miljoen inwoners bracht het vier miljard op. Volgens de berekeningen van de PTB zou het belasten van de rijkste vijf procent van de burgers zestien miljard euro opleveren.

De spreker 'prijst' de onbezonnenheid van de indieners, die verwijzen naar een onderzoek over rijkdom uit de jaren negentig. Hun onderzoeken moeten worden bijgewerkt. Er bestaat inmiddels een kadaster van de inkomens, maar niet van de vermogens. Hoe kunnen die worden geëvalueerd? De waarde van een aandelenportefeuille hangt af van het rendement en de waardering van een onderneming van meerdere parameters. Terwijl het vermogen al voor 50% wordt belast, wil de PTB het zwaarder belasten dan alle buurlanden. Dat zal leiden tot een exodus van de grootste belastingbetalers. Dergelijke populistische voorstellen, die enkel dienen om een bepaald electoraat naar de mond te praten en de armsten tegen de rijksten op te zetten, moeten aan de kaak worden gesteld.

De vennootschapsbelasting en de roerende voorheffing zijn aan elkaar gekoppeld. De werknemer die een vennootschap heeft opgericht, moet eerst 25% vennootschapsbelasting betalen en vervolgens 30% op de dividenden die hij zichzelf uitkeert, wat overeenkomt met de marginale aanslagvoet van 50% in de personenbelasting. Een individu wordt dus belast tegen 50%, ongeacht of hij als natuurlijke persoon dan wel als vennootschap werkt. Deze overeenkomst, die het gevolg is van de inning van de roerende voorheffing, legitimeert het verschil in tarief tussen de personen- en de vennootschapsbelasting. De PTB beweert dat een belasting van 5% op de personen met een vermogen van meer dan 3 miljoen euro evenveel zou opleveren als de hele vennootschapsbelasting.

De heer Petya Obolensky geeft toe dat het debat sinds de indiening van het voorstel al gevoerd werd op federaal niveau, maar wijst erop dat het zonder gevolgen is gebleven. Hij betreurt dat de herverdeling van de rijkdommen in tijden van crisis niet ernstig wordt genomen, vooral door de linkse partijen. Er werd argumenten aangevoerd waarom het onmogelijk is om een coronabelasting voor de multimiljonairs in te voeren, maar geen enkel commissielid heeft zich uitgesproken over de dramatische sociaaleconomische situatie van de bevolking. Sommigen beweren zelfs dat het belastingstelsel eerlijk zou zijn.

Wat een vermogensbelasting op federaal niveau betreft,

par cette proposition est obsolète, les textes qu'elle évoque ayant été discutés à la Chambre des Représentants. Cette proposition n'est pas sans rappeler la taxe que le PTB souhaitait imposer à tout millionnaire, à concurrence d'un pourcent par million d'euros détenu.

Les propositions déposées par le PTB entretiennent l'illusion que, contrairement aux pauvres, les travailleurs riches ne sont pas taxés. Or, notre système est l'un des plus justes au monde en raison de sa proportionnalité, tout en étant injuste au vu de la rapidité de sa progressivité. Dans les autres pays d'Europe, les citoyens ne paient pas aussi vite autant d'impôt. L'intervenant invite les déposants à concevoir un système de taxation plus progressif ou moins rapidement progressif, comme en France, où l'impôt sur la fortune a été supprimé. Pour soixante millions d'habitants, il rapportait quatre milliards. Selon les calculs du PTB, taxer les cinq pour cent des citoyens les plus riches rapporterait seize milliards d'euros.

L'orateur salue la témérité des déposants de se référer à une étude sur le patrimoine datant des années nonante. Une actualisation de leurs études s'impose. S'il existe actuellement un cadastre des revenus, il n'y en a pas pour les fortunes. Comment les évaluer ? La valeur d'un portefeuille d'actions dépend d'un rendement et la valorisation d'une société de multiples paramètres. Alors que le patrimoine est déjà taxé à hauteur de 50 %, le PTB ambitionne de le taxer plus fortement que tous les pays limitrophes, provoquant un exode des meilleurs contributeurs. De telles propositions populistes, ne cherchant qu'à flatter un certain électoraat et dresser les plus pauvres contre les plus riches, doivent être dénoncées.

L'impôt des sociétés et le précompte mobilier sont liés. Le travailleur constitué en société est d'abord taxé au taux de 25 % à l'impôt des sociétés, puis au taux de 30 % sur les dividendes qu'il s'attribue, ce qui correspond au taux marginal de 50 % de l'impôt des personnes physiques. Dès lors, un individu est taxé au taux de 50 %, qu'il soit en personne physique ou en société. Cette correspondance, due à la perception du précompte mobilier, légitime la différence de taux entre l'impôt des personnes physiques et l'impôt des sociétés. Le PTB prétend qu'en levant une taxe de 5 % sur les personnes possédant plus de 3 millions d'euros, il obtiendrait autant que ce que rapporte l'ensemble de l'impôt des sociétés.

M. Petya Obolensky, concédant que le débat a déjà eu lieu au niveau fédéral depuis le dépôt du texte, explique qu'il n'a connu aucune suite. Il déplore l'absence de prise au sérieux de la question de la redistribution des richesses en période de crise, principalement des partis de gauche. Des considérations ont été émises pour expliquer l'impossibilité d'instaurer une taxe corona sur les multimillionnaires, sans toutefois qu'aucun commissaire ne s'exprime sur la situation socio-économique dramatique de la population. Certains prétendent même que le système de taxation serait juste.

Quant à une taxation des fortunes au niveau du Fédéral, le

heeft de regering-De Croo de belasting op de effectenrekeningen van de regering-Michel overgenomen. Afgezien van een minimumtarief van 0,15% wordt deze belasting niet geheven op de grootste vermogens, maar blijft ze beperkt tot een symbolisch toepassingsgebied. Een belasting die enkel geheven wordt op de effectenrekeningen waarmee aandelen en effecten kunnen worden gekocht en verkocht, vereist geen opheffing van het bankgeheim noch een kadaster van de vermogens, een taboe dat de liberalen aan hun socialistische partners hebben opgelegd. De vakbonden hebben dat aan de kaak gesteld. Het ABVV heeft gepleit voor de invoering van een echte vermogensbelasting in België, terwijl het ACV die ontoereikend acht, gelet op de vermogensongelijkheden in België.

De heer John Pitseys weerlegt de uitspraak dat de commissieleden niet geïnteresseerd zijn in sociale herverdeling. In de meeste betogen werd benadrukt dat de voorgestelde tekst niet gebaseerd is op een grote of zelfs kleine hefboom van het Gewest. Bijgevolg kan het voorstel moeilijk aangenomen worden.

Wat betreft de werkelijke wil van de leden om het voorstel te bespreken, heeft de spreker geen enkel antwoord gehoord op de vragen die aan de indieners van het voorstel werden gesteld: de reden voor een vast percentage, de cijfers 5% en 3 miljoen, de nadere regels voor het bepalen van de belastinggrondslag en de raming van de verwachte opbrengsten. Als het voorstel niet wordt toegelicht, kan het niet besproken worden.

De heer Emmanuel De Bock is het eens met de vorige spreker en vraagt hoe de PTB-fractie denkt 15 miljard te kunnen innen door slechts 5% van de grootste vermogens te belasten, terwijl de hele vennootschapsbelasting slechts 17 miljard euro opbrengt. Het enig antwoord was dat de toelichting van het voorstel zonder verdere uitleg werd voorgelezen. Volgens hem illustreert dat de problemen die de PTB-fractie ondervindt bij het opgeven of bijwerken van bepaalde dogma's. In 2022 is het inriest om zich te baseren op een onderzoek uit de jaren negentig.

Voorts bestaan er vermogensbelastingen, waaronder een op gewestelijk niveau. De onroerende voorheffing brengt immers meer dan een miljard euro op voor de negentien gemeenten en het Brussels Gewest. Iedereen betaalt deze vermogensbelasting, zowel natuurlijke personen als vennootschappen. Bovendien is het een illusie te denken dat de verhoging van een belasting geen gevolgen zal hebben voor de zwaksten, namelijk de huurders. Vroeg of laat wordt elke belasting betaald door de eindverbruiker. Na de invoering van bijvoorbeeld een parkeerretributie rekenen de dienstverleners die moeten betalen om te parkeren, dat op de een of andere manier door in de prijs van de dienst.

De heer Petya Obolensky betreurt de uitgesproken minachting voor het voorstel als zou ons belastingstelsel rechtvaardig zijn en de rijksten meer belasten. Hij trachtte de DéFI-fractie niet te overtuigen, maar hoopte dat andere partijen van de gelegenheid gebruik zouden maken om een sterk signaal te geven, met name op basis van de werkzaamheden waarvan de relevantie zelfs door rechtse economen wordt erkend.

gouvernement De Croo a repris la taxe sur les comptes-titres du gouvernement Michel. Outre un taux minime de 0,15 %, cette taxe ne vise pas les plus grosses fortunes, se limitant à une portée symbolique. Une taxe visant les seuls comptes-titres au moyen desquels il est possible d'acheter et de vendre des actions et des titres financiers ne nécessite pas de lever le secret bancaire ni de constituer un cadastre des fortunes, tabou que les libéraux ont imposé à leurs partenaires socialistes. Les syndicats l'ont dénoncé. La FGTB a plaidé pour l'introduction d'une véritable taxation des fortunes en Belgique, tandis que la CSC a estimé cette taxe insuffisante au vu des inégalités de richesses en Belgique.

M. John Pitseys réfute le manque d'intérêt des commissaires pour les questions de redistribution sociale. La plupart des interventions ont souligné que le texte proposé ne se fonde sur aucun levier régional important, même ténu. Par conséquent, il est difficile de l'adopter.

Quant à la volonté réelle des membres de discuter de ce texte, l'orateur n'a entendu aucune réponse aux questions adressées aux signataires de la proposition : la raison d'un taux fixe, des chiffres de 5 % et 3 millions, les modalités de détermination de l'assiette et l'évaluation des gains attendus. Sans explication de texte, pas de discussion.

M. Emmanuel De Bock, rejoignant l'orateur précédent, souhaitait comprendre comment le groupe PTB avait estimé recueillir 15 milliards en ne taxant que 5 % des plus grosses fortunes, alors que l'ensemble de l'impôt des sociétés ne rapporte que 17 milliards d'euros. En guise de réponse, il n'a reçu que la lecture des développements, sans autre explication. À ses yeux, cela illustre toute la difficulté qu'éprouve le groupe PTB à se départir de certains dogmes ou à les actualiser. En 2022, il est navrant de se fonder sur une étude datant des années nonante.

Par ailleurs, des impôts sur la fortune existent, dont un au niveau régional. En effet, le précompte immobilier rapporte plus d'un milliard d'euros aux dix-neuf communes et à la Région bruxelloise. Tout le monde paie cet impôt sur la fortune, que ce soit en tant que personne physique ou en tant que société. Il est en outre illusoire de croire que l'augmentation d'une taxe n'aura aucune conséquence sur les plus faibles, à savoir les locataires. Tôt ou tard, toute taxe est payée par le consommateur final. Ainsi, suite à l'instauration d'une redevance de parking, les prestataires de service à domicile devant payer pour se stationner, la facturent d'une façon ou d'une autre dans le prix de la prestation.

M. Petya Obolensky regrette le mépris affiché qui donne à penser que notre système fiscal serait équitable et taxerait davantage les personnes les plus riches. Le déposant ne tentait pas de convaincre le groupe DéFI mais espérait que d'autres partis saisiraient l'occasion d'envoyer un signal fort, notamment sur la base des travaux dont la pertinence est reconnue même par des économistes de droite.

III. Bespreking van de consideransen en streepjes van het verzoekend gedeelte

Aangezien niemand het woord vraagt, beslist de voorzitter rechtstreeks over te gaan tot de stemming over het voorstel van resolutie in zijn geheel.

IV. Stemming over het voorstel van resolutie in zijn geheel

Het voorstel van resolutie wordt in zijn geheel verworpen met 13 stemmen tegen 1.

Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.

De Rapporteur

Emmanuel DE BOCK

De Voorzitter

Rachid MADRANE

III. Discussion des considérants et des tirets du dispositif

Personne ne demandant la parole sur le texte, le président décide de passer directement au vote sur l'ensemble de la proposition de résolution.

IV. Vote sur l'ensemble de la proposition de résolution

La proposition de résolution, dans son ensemble, est rejetée par 13 voix contre 1.

Confiance est faite au rapporteur pour la rédaction du rapport.

Le Rapporteur

Emmanuel DE BOCK

Le Président

Rachid MADRANE